

HOOFDSTUK 1

GALATEN 1:1-5

¹Paulus, een afgevaardigde, niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader, Die Hem wekt uit de doden; ²en al de broeders, die bij mij zijn, aan de uitgeroepen vergaderingen van Galatië: ³genade zij jullie en vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus, ⁴die Zichzelf geeft voor onze zonden, om ons uit te tillen uit de nu bestaande boosaardige aeon (Grieks > *aiōn* = wereldtijdperk), naar de wil van onze God en Vader, ⁵aan Wie de heerlijkheid zij tot in de aeonen van de aeonen. Amen!

De Bijbelteksten komen van Interlineair Scripture Analyzer (ISA) en Geschriften (GES), tenzij anders vermeld. Andere vertalingen: Statenvertaling (SV1977), Herziene Statenvertaling (HSV), NBG-vertaling (NBG51).

Paulus

In een paar zinnen zet Paulus in het begin van de brief aan de Galaten uiteen waarom hij deze brief schrijft. De Galaten waren gelovigen uit de natiën. Zij hadden van Paulus het Evangelie gehoord dat ze waren “gered uit genade” en “om niet”. Ze waren daar zeer gelukkig om geweest. Maar na Paulus’ vertrek waren er andere predikers gekomen. Zij verkondigden de boodschap dat redding weliswaar “om niet” was, maar dat de Galaten nu, om rechtvaardig te kunnen léven, wel allerlei wetten en instellingen moesten onderhouden.

In deze eerste verzen is elk woord geladen. Met een samenvatting van wie de brief schrijft, aan wie en waarom. Paulus zet in deze verzen heel de inhoud van de brief in een paar pennenstreken neer. En de uitwerking van die samenvatting komen we in de rest van de brief tegen.

Dan ga ik nu met je naar Galaten 1 vers 1.

“Paulus”, daar vangt zijn brief mee aan, “een afgevaardigde”.

Hier staat in het Grieks *apóstolos*. In onze gangbare bijbelvertalingen wordt dit vertaald met het woord ‘apostel’ en hier kom ik later nog op terug.

Paulus’ bediening was dat hij “afgevaardigde van de natiën” was, Gal.2:7-9 dat zegt hij meerdere malen in zijn brieven. Hij was, als Jood in de diaspora¹, geroepen *uit* de natiën, met een boodschap *voor* de natiën. Hij zegt dat bijvoorbeeld in Romeinen 11 vers 13: “Ik zeg tegen jullie, de natiën: in zoverre ik, dan, inderdaad de afgevaardigde (*apóstolos*) van de natiën ben, verheerlijk ik mijn bediening ...”.

Paulus was een afgevaardigde voor de natiën, met een boodschap gericht aan de natiën. Het vers gaat verder: “... of ik, op de één of andere manier, degenen van mijn vlees” – naar het verleden; hij was een Jood – “jaloers zou kunnen maken, en enigen uit hen zou kunnen redden.” Rom.11:14 [GES]

Dus hij was een ‘apostel’ van de natiën, maar hij zegt van: ‘Ik zou mijn bediening’ – zijn dienst, zijn ‘apostelschap’ – ‘ermee

verheerlijken, om *enigen* uit het Joodse volk te mogen redden.’ Dit maakt, als je het mij vraagt, meteen een einde aan heel die tweedeling in de brieven van Paulus. Als je daar nog nooit van gehoord hebt, er zijn gelovigen die zeggen van: ‘Paulus heeft in het begin het Koninkrijk aan Israël gepredikt, maar pas later is hem de waarheid van het lichaam van Christus² – de ekklesia³ – geopenbaard.’

Men zegt dus dat zijn vroege brieven over de openbaring van het Koninkrijk aan Israël gaan. Dat Paulus pas later wist van het lichaam van Christus en dat dus alleen zijn latere brieven over die waarheid gaan. Ik geef dat maar even aan omdat dit boek over een zogeheten ‘vroegere brief’ – namelijk de Galaten brief – gaat, waarin Paulus juist uitgebreid ook ingaat op wat Christus hem geopenbaard heeft.

De Galaten-brieven zijn in de Handelingen-tijd geschreven. Het komt nog aan de orde waar die ongeveer te traceren zijn. Je kunt in ieder geval eenvoudig nagaan waar je ‘Galatië’ tegenkomt in het boek Handelingen, door dit woord in te typen op de site van de Statenvertaling bij “doorzoek Bijbeltekst”⁴. Dan komen de teksten waar het voorkomt vanzelf naar voren. En kijk dan vooral even naar de teksten in Handelingen. [Het betreft hier Handelingen 16 en 18.]

De Galaten-brief is tijdens de Handelingen periode geschreven, maar men zegt dan in die kringen: ‘Paulus is pas ná de Handelingen-tijd het lichaam van Christus geopenbaard.’ Dus alles wat hij in de Handelingen-tijd heeft geschreven, dat zouden dan brieven nog gericht aan Israël zijn. Brieven gericht op de openbaring van het Koninkrijk, en niet op de verborgenheid van de Christus⁵.

Maar ook Romeinen is een brief die in de Handelingen-tijd is geschreven, en dus een ‘vroegere brief’ zoals men dat dan noemt. En hier zegt Paulus – zoals we eerder lazen –: “Ik zeg tegen jullie, de natiën: in zoverre ik, dan, inderdaad *de afgevaardigde van de natiën* ben, verheerlijk ik mijn bediening ...”.

Hij zegt dat in een vroege brief, en hij zegt dan niet: ‘Mijn bediening is dat Israël tot geloof komt, en dat het Koninkrijk zou aanbreken.’ Nee, hij zegt: “... of ik, op de één of andere manier,

degenen van mijn vlees jaloers zou kunnen maken, en *enigen uit hen* zou kunnen redden.”

Paulus wist dus dat het volk Israël (als geheel) *niet* tot geloof zou komen en dat het Koninkrijk *niet* zou aanbreken. En hij verklaart hier dat het voor hem, als ‘apostel’ *van de natiën*, bij wijze van spreken ‘de kers op de taart’ zou zijn, als hij *enigen* uit hen zou kunnen redden ... En dat zegt hij in de Romeinen-brief.

Kijk, luister gewoon goed naar wat Paulus zegt. Dat lijkt me altijd het beste, en zeker in dit geval.

Hij verklaart hier dat hij het gewéldig zou vinden als hij degenen uit zijn vlees *jaloers* zou kunnen maken ... Nou, en dat heeft hij ook gedaan! Niet in de positieve zin, maar meestal in negatieve zin, lees je in het boek Handelingen. Overal waar hij kwam in de synagogen brak ongenoegen uit en werden zijn broeders naar het vlees jaloers en kwamen in opstand. Overal zorgde dat voor relletjes.

De Heer is inderdaad meerdere keren aan hem verschenen, maar Paulus wist vanaf het begin van “de verborgenheid van de Christus” en dit kom je ook gewoon tegen in de Galaten-brief. Dat *de gelovige één is met Christus*, is een rode draad door álle brieven van Paulus. In de Korinthe-brieven vind je het ook en dat zijn net zo goed ‘vroeg brieven’.

Maar we waren al bij het eerste woord, bij het woord ‘Paulus’ ...

Waar de naam ‘Paulus’ model voor staat

Paulus werd eerst ‘Saulus’ genoemd, en hij refereert aan zijn leven in het Jodendom vanaf Galaten 1 vers 13.

‘De twaalf’⁶ – daar heeft Paulus het ook over in Galaten 1 en 2 – hadden een boodschap voor de besnijdenis; het Evangelie *van de besnijdenis*⁸. Ze predikten de komst van het Koninkrijk en dat deed de Here Jezus ook tijdens Zijn leven hier op aarde.

“Bekeert u; want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen”, Mat.4:17 [SV1977] vind je in de Evangeliën. En Petrus zei dat ook op de Pinksterdag, later in Handelingen 3, toen de Here Jezus was

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

gestorven en begraven en opgewekt. Toen zeiden ze van: ‘Israël bekeer jullie, bezin je, want dan zal God Christus, die de hemel moest ontvangen, sturen, en *dan zal alles hersteld worden* waarvan de profeten gesproken hebben.’ Hand.3:19-21

Alleen Israël geloofde niet, dus dat gebeurde niet. En toen werd dat onderbroken ... toen werd er *gepauzeerd*. Maar in de toekomst zal dát Koninkrijk – in de toekomstende aeon (het toekomstende wereltijdperk; de 1000 jaar Op.20:2-7) – alsnog openbaar worden.

Het volk Israël is ongelovig; redding gaat naar de natiën en ‘de gemeente’ – het lichaam van Christus – wordt uitgeroepen. In deze tussentijd is de boodschap van Paulus actueel. Paulus noemt dat “het Evangelie van de voorhuid” [zie ook: noot 8], en *in de huidige tijdsperiode* is deze boodschap maatgevend.

“Maar daarentegen, toen zij zagen, dat aan mij het Evangelie der [= van de] voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der [van de] besnijdenis ...” Gal.2:7 [SV1977]

“... gaven zij mij en Bárnabas de rechterhand der [van de] gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan ...” Gal.2:9b [SV1977]

De naam ‘Paulus’ is ook afgeleid van een ander Grieks woord, dat wij kennen als het woord *pauze*.

In Handelingen 13 lees je: “Jij zult ophouden, jij zal gestopt worden, *gepauzeerd* ...”.

Dus deze naam heeft ook alles te maken met dat stoppen, met dat pauzeren van Gods heils handelen met Zijn volk Israël, wat in de toekomst weliswaar weer opgepakt zal worden. God had een *verborgen* plan, een *verborgenheid*, een geheim: “het geheim van de Christus”.

In Handelingen 13 komt Paulus in aanraking met een heiden die Sergius Paulus heet. Een Romeinse stadhouder die “zeer zocht het Woord Gods te horen”, staat er dan in de Statenvertaling. Hand.13:7 Het gaat daar ook over een Joodse tovenaars (letterlijk: een magiër), die een valse profeet is en voor een bepaalde periode *blind* wordt.

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Dus er is een heiden die het Evangelie hoort, en er is een valse profeet, Elymas [betekenis: de wijze], die de heiden van het geloof wil afhouden. En dan lees je in Handelingen 13 vers 9 dat Paulus tegen Elymas zegt: “O gij kind des duivels, vol van alle bedrog, en van alle arglistigheid, vijand van alle gerechtigheid, zult gij niet *ophouden* te verdraaien de rechte wegen des Heeren?” [SV1977]

En daar staat het Griekse woord waar de naam ‘Paulus’ van is afgeleid: *pauō* – ophouden.

Vóór Handelingen 13 komt de naam ‘Paulus’ niet voor, en vanaf Handelingen 13 vers 9 begint het met ‘Paulus’. En dan is het ook alleen nog maar ‘Paulus’ en geen ‘Saulus’ meer. Als je op de website van de Statenvertaling als zoekwoord ‘Saulus’ intypt, dan zie je die naam een aantal keren in Handelingen verschijnen. Maar dat stopt dan echt in Handelingen 13 vers 9, waar staat: “Doch Saulus (die ook Paulus genaamd is) ...”.

Vanaf dát moment is het alleen nog maar ‘Paulus’; hierna wordt hij standaard ‘Paulus’ genoemd.

Dus daar vindt *de ommekeer* plaats: bij de aanname van het Woord van God door een heiden – die zelf ook ‘Paulus’ heette – en de verblinding van de Joodse valse profeet die “*bar*-(zoon van) Jezus⁶” werd genoemd.

Deze geschiedenis is echt illustratief voor de bediening van Paulus: een Joodse valse profeet wil hem ervan afhouden om het Evangelie te prediken aan een heiden.

En dan zegt Paulus tegen de valse profeet: “En nu, neem waar: de hand van de Heer is op jou, en jij zal blind zijn, en de zon niet bekijken, tot op een bestemde tijd.” Hand.13:11[GES]

Juist door wat de valse profeet overkwam, werd de heiden overtuigd en je leest dat ook in Handelingen 13 vers 12. Toen hij waarnam wat er gebeurd was, geloofde hij, en hij stond (letterlijk vertaald) “versteld over het onderwijs van de Heer”.

De Romein is dus degene die hier tot geloof kwam, en Elymas werd daar verblind, als uitbeelding van het Joodse volk dat verblind zou worden, namelijk in deze *tussentijd*. Dat deze geschiedenis illustratief is voor wat er met het Joodse volk zou

gebeuren toen *Paulus* ten tonele verscheen, blijkt ook wel uit de volgende tekst:

“Gelijk geschreven is: God heeft hun gegeven een geest van diepe slaap; ogen om niet te zien, en oren om niet te horen tot op de huidige dag. En David zegt: Hun tafel worde tot een strik, en tot een val, en tot een aanstoot, en tot een vergelding voor hen. Dat hun ogen verduisterd worden, om niet te zien; en verkrom hun rug allen tijd. Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid voor de heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken. En indien hun val de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun volheid!” Rom.11:8-12 [SV1977]

Dus dat is waar de naam ‘Paulus’ model voor staat. De *pauze* in Gods handelen met “de besnijdenis”, om het in een term van de Galaten-brief uit te drukken ...

Een afgevaardigde ...

“Paulus, een afgevaardigde ...”

We hebben nu de naam ‘Paulus’ gehad en nu is het woord ‘afgevaardigde’ aan de beurt.

Eigenlijk is het woord ‘apostel’, dat een afgeleide is van het woord *apóstolos*, al zo’n ‘vernederlandst’ woord. Maar het is een Grieks woord en het betekent letterlijk ‘vanaf-gesteld’, dus een *af-gevaardigde*. En als je dat woord ‘afgevaardigde’ leest, dan vraag je je mogelijk ook af: waarvan dan? Want dat is natuurlijk de vraag.

Bij het woord ‘apostel’ hebben we al snel zoiets van: ‘Ja, dat is een bekend woord’, maar het zegt niet echt wat het is. En dat woord ‘afgevaardigde’ – vanaf-gesteld – zegt wel wat het woord is. Paulus was *afgevaardigd*, maar vanaf Wie?

Nou, dat zegt hij in dit eerste vers van Galaten 1: “Paulus, een afgevaardigde, niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God, de Vader ...”.

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Dus Paulus was niet afgevaardigd door mensen, niet door ‘de twaalf’ bijvoorbeeld. Het was duidelijk dat hij ook niet door één mens, zoals bijvoorbeeld Petrus (ook wel Kefas genoemd), werd afgevaardigd. Paulus was daarnaast ook niet afgevaardigd vanwege mensen. Nee, niets van dit alles, hij was rechtstreeks afgevaardigd door Jezus Christus en God, de Vader.

Er staat hier “Jezus Christus”, maar elders noemt hij Hem “Christus Jezus”, want zo kende Paulus Hem. Niet als Jezus van Nazareth, in het vlees, maar als Christus Jezus, die vanuit de hemel aan hem verschenen was (Handelingen 9) op de weg naar Damascus, waar hij – toen nog Saulus – ook voor korte tijd blind werd. Hand.9:3-8

Meteen in de aanhef zegt hij dus: ik ben een afgevaardigde, ik ben niet afgevaardigd door mensen, ook niet door een mens, maar door Jezus Christus en God, de Vader, Die hem opgewekt heeft uit de doden. Het gaat ook niet over Jezus op aarde, maar over Christus in de hemel, die hem geroepen had en aan hem verschenen was. Heel deze brief gaat feitelijk ook over de bijzondere bediening van de apostel Paulus, los van de twaalf, los van joodse gebruiken, los van de wet – en dat zegt hij ook in andere brieven.

“Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden *zonder de wet*, hebbende getuigenis van de wet en de profeten; Namelijk de rechtvaardigheid Gods *door het geloof van Jezus Christus*, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.” Rom.3:21-22 [SV1977]

Vanaf vers 11 in Galaten 1, licht Paulus zijn ‘apostelschap’ toe. Dat maakt deze brief extra bijzonder, omdat we heel veel te weten komen over Paulus, over waartoe hij geroepen was. En hij neemt daar ook echt afstand van de twaalf, tenminste ... *niet als broeders* maar hij neemt afstand van de twaalf *in roeping*. De roeping van Paulus was van een totaal andere orde. Hij ontving deze niet van Jezus op aarde, die Zijn discipelen uitgezonden had (zoals de twaalf), maar van Christus vanuit de hemel, de *Opgewekte*. En dat zegt hij ook hier: “... door Jezus

Christus, en God, de Vader, Die Hem wekt uit de doden”.

Letterlijk ook wel: *de Hem (op)wekkende uit de doden*.

Ja, “uit de doden” staat er dan. Dat is dus niet dat Jezus opgestaan is in de zin van ‘dat Hij eerst dood was en nu weer leeft’. Nee, Hij is van tussen de andere doden uit opgewekt. Dus allen bleven in de dood maar Hij is *de Eersteling* die levend is gemaakt vanuit de doden en onvergankelijk leven heeft.

De uitgeroepen volksvergadering

Dan vervolgt Galaten 1 vers 2: “... en al de broeders, die bij mij zijn ...”.

Wie de broeders zijn die erbij zijn, staat er niet bij en is ook lastig te traceren vanuit de Schrift. Maar Paulus noemt ze zelf verder ook niet, dus het is wellicht wat minder belangrijk.

En dan zegt hij: “... aan de *uitgeroepen vergaderingen* van Galatië ...”.

De woorden ‘uitgeroepen vergadering’, wat twee woorden zijn, zijn in het Grieks slechts één woord, het woord *ekklesia* (hier *Ekklesiais*, in het meervoud). En dat betekent zoiets als ‘uitroepsel’.

De *ekklesia* wordt uitgeroepen uit de natiën. Uit de natiën roept God individuen uit, uitgeroepen. Maar *ekklesia* in de absolute zin van het woord is ‘dat wat vergaderd wordt’ en daarom kan het vertaald worden met ‘uitgeroepen vergadering’.

Het is niet zo dat wij alleen maar uitgeroepen worden en dat dát ‘de *ekklesia*’ is. Nee, want wanneer wij bij elkaar komen rond het Woord van God [en dat kan bijvoorbeeld ook op afstand/digitale wijze zijn], dán zijn wij ook *vergaderd*, en op dat moment is dat de *ekklesia*.

Het woord *ekklesia* wordt in de gangbare vertalingen eigenlijk altijd vertaald met ‘gemeente’, op drie keer na in Handelingen 19 (vers 32, 39 en 41). In dat hoofdstuk gaat het over de geschiedenis met Demetrius. Hij was een zilversmid en

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

vervaardigde kleine zilveren tempeltjes van Artemis⁹, beeldjes voor afgoden. En toen was Paulus komen zeggen: ‘Er is maar één God’, en dat was slecht voor de *business*. En toen ontstond er ook een opstand, dat was dus niet alleen in de synagogen het geval. En dan wordt er gezegd van: ‘We kunnen deze man niet zomaar ... (vul maar in: wat ze dan ook maar met hem van plan waren geweest), dat moet gewoon in een wettige volksvergadering belegd worden.’ En dat woord ‘volksvergadering’ dat hier wordt gebruikt, is ook het Griekse woord *ekklesia*.

Alle andere keren wordt het gewoon vertaald met ‘gemeente’ en duidt het op *de uitgeroepen*, het ‘uitroepsel’, het lichaam van Christus. Maar die keren in Handelingen 19 zeggen wel iets over wat de *ekklesia* is. Het is Gods uitgeroepen *volksvergadering*.

Een *gemeente* is, ook in ons spraakgebruik, een bestuurlijk orgaan. We wonen binnen de grenzen van een bepaalde gemeente. En die gemeente heeft een gemeentehuis, en daar zijn mensen die – naar je mag aannemen – de boel besturen. Dat is de gemeente, het bestuurlijke orgaan van een regio, stad of dorp. De *ekklesia* is geen gebouw of organisatie, maar dat is “daar waar gelovigen rondom het Woord bijeenkomen”. De mensen die de *ekklesia* vormen, zijn uitgeroepen en vergaderd, maar wat zij zijn is nu allemaal nog verborgen, want de *ekklesia* is *Gods bestuurlijke macht*. Het zegt namelijk iets over de toekomst: de uitgeroepen zullen *met Christus regeren* over hemel en aarde.

1Kor.6:2-3; 2Tim.2:11-12

We zijn met Hem gekruisigd, gestorven, begraven, opgewekt, gezet in de hemel, en wij zullen met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid [zie ook noot 5]. Het woord ‘*ekklesia*’ zegt dus iets over nu, maar het zegt ook iets over de toekomst, dus dát belooft nog wat! Met recht, want het is toekomst en dat is onze verwachting.

Maar zo’n woord, hoe dat dan in Handelingen 19 voorkomt, daar gaat het over hier op aarde; een volksvergadering gewoon als een *aardse* bestuurlijke macht. Alleen Christus en Zijn lichaam, de *ekklesia*, is de *hemelse* bestuurlijke macht.

Het “geheim van de Christus” is dat het niet slechts één persoon is, maar het vormt samen één geheel: Christus en Zijn lichaam.

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

1Kor.12:12 En ik durf dat te zeggen omdat bijvoorbeeld Efeze 1 zegt dat het Hoofd (Christus) niet compleet is zonder het lichaam.

Ef.1:23 De uitgeroepen vergadering is, als Zijn lichaam, de completering van Hem. Wij maken Hem compleet, dat ligt allemaal besloten in dat woordje *ekklesia*.

En die Galaten waren dus broeders van Paulus, ze waren uitgeroepen en dat duidt op een hoge positie. En het is eigenlijk best bizar dat ze zich daarvan af hadden laten brengen, want daar gaat het over in Galaten 1 vers 6, en dat zal in het tweede hoofdstuk van dit boek nog uitgebreid aan bod gaan komen.

Genade en vrede!

We hebben de afzender en de ontvangers van de brief gehad, plus wat uitstapjes maar die waren ook nuttig.

Paulus, hij was geroepen door Jezus Christus, de Opgewekte – en God, de Vader. Hij schrijft aan de ekklesias in Galatië, en dan zegt hij in Galaten 1 vers 3:

“... *genade zij jullie en vrede* van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus ...”.

Ja, en daar denk je mogelijk: ‘Paulus deed eventjes de groetjes, dat was gebruikelijk in die tijd.’ Maar als je de brief aan de Galaten een beetje kent, dan zit dat toch wel een beetje anders in elkaar.

“Genade”, dat is waar hij mee aanvangt.

Maar Paulus staat model voor “de verborgenheid” die ook wel “de huishouding van genade” wordt genoemd.

Kijk, men zegt: ‘het was een Griekse groet’, en dat is natuurlijk ook zo, maar in deze brief speelt *genade* juist een heel grote rol.

“... *genade zij jullie en vrede* ...”

Paulus zegt elders in de Galaten-brief: “jullie zijn van de genade vervallen”. Gal.5:4 Ze zochten rechtvaardiging, een rechtvaardig leven, in werken. Dus daarom heeft deze groet van Paulus hier een extra lading.

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

“... genade zij jullie en *vrede* ...”

Vrede, dat is de Hebreeuwse groet “*shalom*”. Dus hier heb je een groet uit de heidenwereld – “genade” of “verheug je”¹⁰ – en de Joodse groet bij elkaar.

Maar ‘vrede’ is een woord dat we vinden door heel de Schrift. Het nieuwe verbond heet “het verbond des vredes”, in het Oude Testament al. Num.25:12; Jes.54:10; Eze.34:25 Dat komt ook omdat het nieuwe verbond een verbond is, dat niet is opgelegd aan de mens; dat de mens moet wérken. Het nieuwe verbond, dat zijn *beloften* van God! Want God zegt: *Ik* zal dat doen en *Ik* zal dat vervullen. Eze.36:26-29a

Ja, wat is dat nou: *vrede*?

Ik moet dan altijd aan het volgende Schriftgedeelte denken:

“Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij in alles de Eerste wordt. Want de gehele compleet-making heeft een welbehagen om in Hem te wonen, en *door Hem alles* – hetzij wat op de aarde is, hetzij wat in de hemelen is – *tot Hem wederzijds te verzoenen*, wanneer Hij door Hem *vrede* maakt door het bloed van Zijn kruis.” Kol.1:18b-20a [GES]

God gaat door Zijn Zoon, Christus Jezus, door het bloed van Zijn kruis, alles (Grieks > *ta panta*, het al) wederzijds verzoenen tot Zichzelf.

Nou, wat is dat ‘verzoenen’?

Dat is *vrede* maken.

Wij kennen ‘gewapende *vrede*’, koude oorlog ... alleen dat is de mens natuurlijk. Maar het woord ‘verzoenen’ wat hier gebruikt wordt heeft te maken met *veranderen*. Heel de houding van Gods schepping wordt veranderd en dat doet Hij nú al met ons. Kol.1:21 Dus dat is *de vijandschap*, een vijandige houding, die veranderd wordt. Niet slechts van: ‘Nou, dan zoek ik geen ruzie meer met je’, maar veranderd *in vriendschap* zouden wij wellicht zeggen. *Bondgenootschap*, als het gaat om *vrede* en over oorlog. De afwezigheid van oorlog dat noemen wij al ‘*vrede*’, maar *bondgenootschap*, dat gaat verder: er komt *eenheid*.

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Dus God verzoent vijanden, Hij maakt eenheid. Dat heeft Hij met ons nu al gedaan, maar dat gaat Hij met heel Zijn schepping doen. Dat is vrede maken, verzoenen, écht van binnenuit veranderen.

“... *genade* zij jullie en *vrede* ...”

En ja, als je uit *genade* en uit *vrede* leeft – uit die verzoening – dan is dat allemaal Gods werk. En dan haal je het natuurlijk niet in je hoofd om te gaan zeggen van: ‘Maar als je nu rechtvaardig wilt leven dan “moet je nog dit” en dan “moet je nog dat”, dan “moet je nog zus” en dan “moet je nog zo”.’ Wat dat dan allemaal ook maar mag wezen, want dat is per kring ook nog weer verschillend ... maar bij die Galaten was het in ieder geval: zich stellen onder de joodse wet.

“... *genade* zij jullie en *vrede van God, onze Vader, en van de Heer Jezus Christus* ...”

Ja, God is onze Vader, en Jezus Christus is de Heer.

Overigens, ook dát wijst op de Opgewekte. De Heer Jezus Christus is niet slechts een naam, het is een *titel*.

In Handelingen 2 vers 36 zegt Petrus tegen zijn volksgenoten: “... het zij jullie dan bekend” – en daar heeft hij het over de Opgewekte – “dat God Hem tot Heer en tot Christus gesteld heeft”. Dus Heer én Christus ...

Kijk, ‘Jezus’ was Zijn naam op aarde. ‘Jezus van Nazareth’, zo werd Hij ook genoemd. Maar Heer – Eigenaar – én Christus; dat zijn titels. *Christós* is gewoon de Griekse variant van Messias (Hebreeuws > *masjiach* = gezalfde). En die titels heeft Hij ontvangen in de absolute zin ín Zijn opstanding.

“Zo wete dan zeker het ganse huis Israëls, *dat God Hem tot een Heere en Christus gemaakt heeft*, namelijk deze Jezus, Die gij gekruisigd hebt.” Hand.2:36 [SV1977]

God had Hem opgewekt! En dat is de *Christus*, de *Heer* zoals Paulus hem kende, toen hij vanuit de hemel geroepen werd.

Die Zichzelf geeft ...

Galaten 1 vers 4: “... *die Zichzelf geeft voor onze zonden*, om ons uit te tillen uit de nu bestaande boosaardige aeon (Grieks > *aiōn* = wereldtijdperk), naar de wil van onze God en Vader ...”

Dat is een hele mond vol, en als je een gangbare vertaling voor je hebt liggen, dan maakt dat het er niet gemakkelijker op.

In de Statenvertaling staat: “... *die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden* ...”. Dus het eerste waar je dan aan denkt is misschien de kruisiging. Maar in de grondtekst staat er een verticaal streepje voor ‘geven’, en dat betekent dat het de tegenwoordige tijd is. Dus: Hij *die Zichzelf gééft* voor onze zonden. Je zou kunnen zeggen: ‘*die Zichzelf overgeeft* voor onze zonden’.

Er staat dus niet “gegeven heeft”, alsof dat een voltooid verleden tijd is. Nee, het gaat over het heden, het is een tegenwoordige tijd. De opgewekte Christus – Hij, die gezeten is in de hemel – *die geeft Zichzelf* voor onze zonden. Dat doet Hij nu, want dat is “het werk van Christus” in onze dagen.

In Efeze 5 vers 25 worden de mannen als voorbeeld genomen. “Mannen, heb je vrouw lief, zoals Christus” – daar heb je het weer: het woord *ekklesia* – “de uitgeroepen vergadering liefheeft en Zichzelf overlevert voor haar, om haar te heiligen, wanneer Hij haar reinigt in het waterbad met Zijn uitspraak, om zo Zelf voor Zichzelf een glorieuze uitgeroepen vergadering te presenteren, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos is.” ^[GES]

Ook hier staat niet: het is *ooit gebeurd* en dit is een *afgerond* iets. Nee, dit doet Hij *nú*. Hij *levert Zichzelf over* voor de *ekklesia*, voor de uitgeroepen volksvergadering. En tot de man wordt gezegd: heb je vrouw lief zoals Christus, het Hoofd, Zijn lichaam, de *ekklesia, liefheeft*.

En hoe levert Hij Zich voor haar over? Hoe bewijst Hij Zijn liefde jegens de *ekklesia*?

Door haar te heiligen, apart te zetten, te wijden, wanneer Hij haar reinigt in het waterbad met Zijn uitspraak.

Dus wat doet Hij, wat is Zijn werk?

Hij *heiligt* haar en Hij *reinigt* haar, en dat doet Hij “in het waterbad” – maar dat is het beeld natuurlijk, dat water. Hij doet dat namelijk *met Zijn uitspraken*, met Zijn Woord.

Het is het Woord dat ons reinigt!

We komen nu allemaal schitterende dingen tegen, maar die moet je wel kennen. Je moet dat weten en gaan beseffen, want pas dan heb je er wat aan, om het zo te zeggen. Dan word je ook gereinigt, want dan ken je je ware positie. Dan is het *geen* doel op zich om dat ‘ooit te bereiken’ ... Nee, dat is *het uitgangspunt*, de start.

Hij reinigt ons met Zijn Woord “... om zo Zelf voor Zichzelf een glorieuze uitgeroepen vergadering te presenteren, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar dat zij heilig en smetteloos is”.

Dus mocht je nog wat anders willen verzinnen dan die vlek of een rimpel ...? Het bestaat gewoon niet, want hier staat: “maar dat zij *heilig* en *smetteloos* is”. Dat is *Zijn werk*, Hij doet dat dus; wij zijn compleet, volmaakt gemaakt, in Hem.

“Want in Hem woont heel de volheid van de Godheid lichamenlijk. En u bent volmaakt geworden in Hem (letterlijk ook wel: jullie zijn compleet gemaakt in Hem), Die het Hoofd is van iedere overheid en macht (ook wel: autoriteit).” Kol.2:9,10 [HSV]

Wij worden gereinigt en Hij presenteert die ekklesia, glorieus zonder vlek of rimpel, heilig en smetteloos. En elke ‘maar’ die wij daar tegenin brengen, daarmee zouden we zeggen dat Hij *Zijn werk* niet goed doet.

Dus: géén gemaar, want dit is het uitgangspunt!

Om ons uit te tillen

“... die Zichzelf geeft voor onze zonden, *om ons uit te tillen* uit de nu bestaande boosaardige aeon (Grieks > *aiōn* = wereldtijdperk), naar de wil van onze God en Vader ...”

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

In de gangbare vertalingen lees je in dit tekstgedeelte bij het woord ‘aeon’ het woord ‘wereld’, maar er wordt hier gesproken over een “wereldtijdperk”.

In de NBG-vertaling staat: “... om ons te trekken uit de tegenwoordige boze wereld”, en dit kun je ook zo vinden in de Statenvertaling. En ik denk dan altijd van: dat klinkt zo moeilijk, want dan wordt er aan ons getrokken. Maar daar staat: “die ons uittilt” en dat klinkt toch veel mooier? Bij het woord ‘trekken’ denk ik meer aan wat je in een film wel ziet. Dat iemand, die over een reling valt, dan nog *nét* wordt vastgegrepen en met heel veel moeite weer naar boven wordt getrokken.

Nee ... Hij tilt ons uit, Hij heft ons op Zijn schouders. Het woord ‘uittillen’ geeft veel meer een gevoel van rust. Ook een mooie vergelijking is hier: zoals je een kind optilt.

Hij tilt ons uit de nu bestaande boze aeon, niet uit deze ‘wereld’ maar uit *dit boosaardige wereldtijdperk*, het tijdperk waarin de boze regeert.

Het woord ‘aeon’ daar kom ik later nog op terug, want dat vinden we één of twee verzen verderop opnieuw.

Hij heft ons uit deze boosheid. Wij leven weliswaar in dit tijdperk waarin de boze regeert, maar Hij tilt ons daar uit zoals we bijvoorbeeld vinden in Kolossenzen 1 vers 13:

“Hij redt ons uit vanuit de autoriteit van de duisternis, en Hij verplaatst ons tot in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde ...” [GES]

Dat is een verborgen Koninkrijk weliswaar, maar wij zijn uit die macht van de duisternis verlost, bevrijd. We leven wel in deze wereld, in de tegenwoordige boze aeon, maar we worden gered uit de macht van de duisternis, en overgezet in het Koninkrijk van de Zoon van Zijn liefde.

Van de ene autoriteit of macht, naar de andere verplaatst. En dan moet je niet zeggen: ‘Ja, maar daar merk ik zo weinig van.’

Je moet dat eerst *weten* en dan leer je ’t *kennen* en dan ga je het *beseffen*.

Het is verborgen, en in Hem zijn alle schatten van wijsheid en kennis verborgen. ^{Kol.2:3} Het ligt allemaal weliswaar voor het

oprapen, maar wel *onder de oppervlakte*. Het is nodig de Schrift daarom ook te onderzoeken.

Het is een waarheid uit de Schrift dat wij volmaakt, compleet gemaakt, zijn in Hem. En bij mensen gaat het dan al snel van: ‘Ja, maar we hebben toch nog dit of dat?’

Nee, *we zijn volmaakt in Hem!*

We zijn compleet, zo ziet God ons.

Zo rekent God, dus zo zouden wij sowieso ook rekenen. En dat zal inderdaad een proces zijn – dat moeten we leren en dan zullen we ook nog wel eens een keer struikelen – maar dat is het uitgangspunt. Niet het doel maar het uitgangspunt; om daaruit, vanuit dat *beseft*, te *léven*.

Aan Wie de heerlijkheid zij ...

Galaten 1 vers 4 eindigt met: “... *naar de wil van onze God en Vader ...*”.

Hij geeft Zichzelf over voor onze zonden, om ons uit te tillen uit het nu bestaande boosaardige wereltijdperk en dat is naar de wil van onze God en Vader.

Letterlijk staat hier: “in overeenstemming met de wil van *de* God en Vader van ons”.

Dé God.

Dat vind je niet terug in de gangbare vertalingen, maar er staat toch echt: “de God”, en dat komt honderden keren voor in het Nieuwe Testament.

En Paulus zegt in 1 Korinthe 8 vers 5 en 6:

“Want hoewel er ook zijn, die goden genaamd worden, hetzij in de hemel, hetzij op de aarde (gelijk er vele goden en vele heren zijn), nochtans” – als het erop aankomt, in de absolute zin – “hebben wij maar één God, de Vader ...”. [SV1977]

God heeft alles in Zijn hand. Alles gaat volgens Zijn plan, volgens Zijn raad, volgens Zijn bedoeling. Uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Rom.11:36

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Dat is DE GOD, en dan gaan we naar Galaten 1 vers 5:

“... aan Wie de heerlijkheid zij ...”.

Dit is zo'n lofzang van Paulus die je wel vaker tegenkomt.

In deze eerste verzen van de Galaten-brief gaat alles wat Paulus hier noemt over *Gods werk*. En dat zegt hij dan tegen die Galaten, die zélf aan het werk waren gegaan. Elk woord heeft een lading hier in deze eerste verzen, en daarom roept hij uiteindelijk ook uit: “... aan Wie de heerlijkheid zij tot in de aeonen van de aeonen!”

Ik noem nog een dergelijke lofzang. In Efeze 3, vers 21, zegt hij het ook: “Hem zij de heerlijkheid in de uitgeroepen vergadering en in Christus Jezus tot in al de generaties van de aeon der aeonen!” [GES]

Waar zouden we dan nog in roemen? Nou, dat zegt Paulus ook: alle roem – onze eigen roem – is uitgesloten, ^{Rom.3:27} en daarom: “Hém zij de heerlijkheid”.

Kijk, onder die Galaten waren Judaïsten die werken propageerden, maar *alle eer* is voor God!

... tot in de aeonen van de aeonen!

Ik zou nog terugkomen op het begrip ‘aeon’.

“... aan wie de heerlijkheid zij in alle *eeuwigheid* ...”, zegt de NBG-vertaling in Efeze 3 vers 2, en de Statenvertaling zegt dat ook. Ze hebben er een enkelvoud gemaakt: ‘eeuwigheid’. En ‘in alle’ hebben ze eraan toegevoegd, zodat niemand nog kan begrijpen wat hier überhaupt staat. En ja, dan ben je de draad zo ongeveer wel kwijt als je nu moet gaan bepalen wat het juiste woord is.

Het gaat hier over “aeonen”. Een aeon is een wereldtijdperk en in Galaten 1 vers 5 staat: “... aan Wie de heerlijkheid zij tot in de aeonen van de aeonen”.

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Een vers eerder, in Galaten 1 vers 4, kwamen we de “boosaardige aeon” tegen. In dat tijdperk heeft Hij nog niet alle heerlijkheid, vandaar dat wij daar uitgetild worden. Vandaar ook dat Christus een *verborgen werk doet* om ons – in dit boze tijdperk – te reinigen met Zijn woord, en Hij zet ons ook apart.

Dus we leven nu in de boosaardige aeon, maar er komen nog meer aeonen. God heeft namelijk een plan van tijdperken. Er zijn minimaal 5 aeonen, zoveel kunnen we er in ieder geval tellen in de Schrift. En er wordt gesproken over *vóór* de aeonen, “voor aeonische tijden” staat er dan.

“... God, Die ons redt en roept met een heilige roeping, niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en de genade, die ons in Christus Jezus gegeven wordt *vóór* aeonische tijden, maar die nu openbaar gemaakt wordt ...” 2Tim.1:9,10a [GES]

In de NBG-vertaling staat er dan “*vóór* eeuwige *tijden*”, maar ik dacht juist dat ‘eeuwig’ te maken had met iets waaraan geen einde komt, iets dat feitelijk tijdloos is. Dus dat is een *contradictio in terminis*, een tegenspraak in termen.

In het boze tijdperk waarin wij nu leven, is Jezus ook gekruisigd en weer opgestaan. Maar er zijn ook aeonen voor ons geweest, dat zegt Prediker 1 vers 10 bijvoorbeeld.

“Is er iets, waarvan men zegt: Ziehier, dat is nieuw – het was er al in *verre tijden*, die *vóór* ons waren.” [NBG51]

Een meer letterlijke vertaling geeft aan: “Er is iets dat hij zal zeggen: ‘Zie!, dit is nieuw!’ Het gebeurde al in *de aeonen* die voor ons waren.” [SW]

En er zijn ook nog “toekomstige aeonen”.

“Maar God, die rijk is aan ontferming vanwege Zijn grote liefde waarmee Hij ons liefheeft, maakt ons, die dood zijn in de misstappen en de begeerten, samen levend in Christus – in genade zijn jullie gered – en Hij wekt ons samen, en Hij doet ons samen zitten te midden van de hemelsen, in Christus Jezus, om in *de komende aeonen* de overtreffende rijkdom van Zijn genade te

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

betonen in Zijn vriendelijkheid voor ons, in Christus Jezus.” Ef.2:4-7
[GES]

De NBG-vertaling: “... om in *de komende eeuwen* de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus.” Ef.2:7

De aeonen vóór ons, dat moeten er minimaal twee zijn anders is het geen meervoud. Maar dat geldt ook voor de toekomstige aeonen, dat moeten er ook minimaal twee zijn, meervoud. Dus dat zijn er bij elkaar minimaal vijf. En er was een tijd vóór de aeonen, en de aeonen zullen ook voleindigd worden. Dus met voor en na heb je er mogelijk zeven.

We gaan het zien, maar het duurt nog wel even ...

Er zal ook een einde aan de aeonen komen:

“... anders moest Hij, vanaf de neerwerping van de wereld, vele malen lijden; maar nú is Hij, éénmaal, bij *de afsluiting van de aeonen*, openbaar gemaakt, om door Zijn offer de zonde af te schaffen.” Heb.9:26 [GES]

“... want dan had Hij dikwijls moeten lijden sinds de grondlegging der wereld; maar thans is Hij éénmaal, bij *de voleinding der eeuwen*, verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen.” [NBG51]

Maar als het over *de toekomstige aeonen* gaat, dan zijn dat de aeonen die nog volgen na de afsluiting van het boze tijdperk, de aeon waarin wij leven. Er zullen nog aeonen volgen en aan Hem zij de heerlijkheid tot in de aeonen van de aeonen, want dan zal Zijn heerlijkheid geopenbaard worden.

Efeze 1:5 eindigt dan ook met: “... aan Wie de heerlijkheid zij tot in de aeonen van de aeonen. Amen!”

Ik gaf aan het begin van dit hoofdstuk aan, dat de eerste vijf verzen van Galaten 1, min of meer een samenvatting zijn voor heel de brief; alles wat daarna komt is hier echt op gebaseerd. En deze verzen gaan allemaal, nogmaals, over *wat God doet*. Het is allemaal genade, het is *Zijn werk*.

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Hoe Paulus ook werd afgevaardigd ...

Hij, die het overigens totaal – naar de mens gesproken – ‘niet verdiend’ had. Hij, die juist een felle tegenstander van Christus was. Gal.1:13

Daar gaat het volgende hoofdstuk over. Vanaf vers 13 in Galaten 1, heeft Paulus het over zijn verleden in het Jodendom. Dat hij daar buitensporig de ekklesia van God aan het vervolgen was.

Maar dat was dus Saulus óóit ... en hem werd barmhartigheid, ontferming, bewezen! ^{1Tim.1:11-14}

Noten:

¹ In Joodse context betekent het woord ‘diaspora’ de eerste verstrooiing van het Joodse volk over de antieke wereld van het Midden-Oosten als gevolg van de vernietiging van de eerste Tempel van Jeruzalem rond 587 voor Christus door de Babyloniërs. De grootste verspreiding, en nu over bijna de gehele wereld, namelijk Noord-Afrika, Europa, Azië en, na de middeleeuwen, Amerika begon echter na de mislukte Joodse opstand in 135 na Christus, die door Julius Severus werd neergeslagen. Kenmerkend was bij deze verspreiding dat men vrijwillig vertrok om elders een nieuw bestaan op te bouwen. De moderne beweging die de Joodse diaspora wil beëindigen is het zionisme, dat ontstond in de 19e eeuw, met destijds als belangrijkste woordvoerder Theodor Herzl. Bron: Wikipedia. [https://nl.wikipedia.org/wiki/Diaspora_\(antropologie\)#Joodse_diaspora](https://nl.wikipedia.org/wiki/Diaspora_(antropologie)#Joodse_diaspora)

² Lichaam van Christus:

“... en Hij geeft Hem, als Hoofd boven alles, aan de uitgeroepen vergadering die het lichaam van Hem is, de compleet-making van Degene, Die alles in allen compleet aan het maken is ...” Ef.1:23

“... want, net zoals het lichaam één is, en vele leden aan het hebben is, al de leden, echter, van het lichaam, terwijl zij vele zijn, één lichaam zijn, zó ook de Christus ...” 1Kor.12:12

³ Waar gelovigen samenkomen rondom het Woord, is dat dé ekklesia, ook wel: uitgeroepen (volks)vergadering.

⁴ Link naar het zoekwoord “Galatië” (site van de Statenvertaling): <https://www.statenvertaling.net/zoek.php?qb=Galati%C3%AB&x=0&y=0>

⁵ “De verborgenheid van de Christus.” In Efeze 1 vers 9 maakt Paulus bekend wat de verborgenheid, of het geheim, van Gods wil is. Heel de schepping zal worden samengebracht onder de Christus. Dat de Messias over deze schepping zou heersen, is niet verborgen in het oude testament, maar Paulus onthult dat de

Christus uit een gezelschap bestaat, Hoofd en lichaam. De gelovigen delen in de positie van Christus, nu en straks!

Aanvullend artikel:

‘Samen-met-Christus’ in de brieven van Paulus

Aan Paulus was een geheim bekendgemaakt dat tot dat moment verborgen was gebleven. Tot dan was Israël het uitverkoren volk van God geweest en wanneer de natiën zouden gaan delen in Gods zegeningen, zou dit gaan via een gelovig Israël. Maar nu maakte Paulus bekend dat, door de misstap van Israël, redding naar de natiën ging. De natiën zouden niet delen in de zegeningen van Israël door ‘bij Israël ingelijfd’ te worden, maar zij zouden ingelijfd worden *in Christus*, de Messias van Israël. De natiën zouden delen in de beloften en zegeningen die Zijn deel zijn.

Samen

Paulus zegt dit op veel plaatsen in zijn brieven en op veel manieren. Hij gebruikt daar vaak woorden voor die beginnen met het Griekse woord: *sun-*, *sug-*, of *sum-*, dat letterlijk ‘samen-’ betekent, daarachter volgt het onderwerp wat het betreft. In de vertalingen meestal weergegeven met ‘mede-’. Bijvoorbeeld: mede-gekruisigd, mede-begraven, mede-opgewekt. Letterlijk dus: samen-gekruisigd, samen-begraven en samen-opgewekt. Met recht *samen-stellingen* dus. De vraag die we altijd zouden moeten stellen, is: samen met wie? En dat is in de eerste plaats: samen met Christus. Daarnaast is het ook samen met onze medegelovigen. Zij delen immers in dezelfde zegeningen en positie.

Opsomming

Hierbij wil ik ook een opsomming geven van de Schriftplaatsen waar Paulus samenstellingen gebruikt met ‘samen-’ en ook de losse voorkomens van ‘samen met’. Lees ze en *zie wat wij allemaal ontvangen in Hem*, tel je zegeningen! Dit zijn de voorkomens die ik heb gevonden:

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

- samen-stierven ^{2Tim.2:11}
- samen-opgewekt ^{Ef.2:6; Kol.2:12; 3:1}
- samen(doen)-zitten in de hemel ^{Ef.2:6}
- samen-begraven ^{Rom.6:4; Kol.2:12}
- samen-levend-gemaakt ^{Ef.2:5; Kol.2:13}
- samen met Christus ^{Rom.6:4; Fil.1:23; Kol.2:20, 3:1}
- samen met Hem ^{Rom.8:32; 2Kor.13:4; Kol.2:13, 3:4; 1Tes.5:14}
- samen met Jezus ^{2Kor.4:14}
- samen-geplant ^{Rom.6:5}
- samen-heersen ^{2Tim.2:11}
- samen met de Heer ^{1Tes.4:17}
- samen-(met Hem zullen) leven ^{Rom.6:8; 1Tes.5:10; 2Tim.2:11}
- samen-gekruisigd ^{Rom.6:6; Gal.2:20}
- samen-lot-bezitters ^{Rom.8:17; Ef.3:6}
- samen-lichaam (samen tot het lichaam behorenden) ^{Ef.3:6}
- samen-deelhebbers van de belofte in Christus Jezus ^{Ef.3:6}
- samen-lijden ^{Rom.8:17; 1Kor.12:26}
- samen-verheerlijkt-worden ^{Rom.8:17}
- samen-verbonden-worden ^{Ef.2:21}
- samen-gebouwd-worden ^{Ef.2:22}

Bron: Oudijn, G. (2020). *'Samen-met-Christus' in de brieven van Paulus*. Gezonde Woorden, <http://gezondewoorden.nl/geheimenissenverborgenheden/samen-met-christus-2/>

⁶ De betekenis van de naam Jezus is: *'Jahweh (God) redt'*. Waar de ogen van de heiden voor die waarheid geopend werden – waar de heiden 'ziende' werd –, daar werd hier de ogenschijnlijke 'wijze' tijdelijk blind gemaakt, omdat hij valselijk profeteerde door de rechte wegen van de Heer te verdraaien.

⁷ "De twaalf". Paulus wijst in 1 Korinthe 15 op de overeenkomst van zijn boodschap met die van de twaalf. Het is de boodschap van de dood en opstanding van Christus die de prediking van de apostelen gemeenschappelijk heeft. Dit historisch feit is dan ook de basis, het belangrijkste van hun verkondiging, maar er zijn ook verschillen. Paulus benadrukt met name in de Galaten brief

dat zijn roeping volledig los stond van die van de twaalf. Hij verhaalt van verschil in roeping, in apostelschap en zelfs in Evangelie.

In de volgende studie wordt ingezoomd op deze woorden van Paulus in de Galaten brief: *Paulus en de twaalf*. Gezonde Woorden, <http://gezondewoorden.nl/studies/paulus-en-de-twaalf/>

⁸ Het “Evangelie van de besnijdenis” en “het Evangelie van de voorhuid”.

Aanvullend artikel:

Twee evangeliën?

Paulus noemt zichzelf een aantal keren expliciet “apostel van de heidenen (letterlijke vertaling: natiën)”. Als het er werkelijk op aankomt, beroept Paulus zich als Romein, en dus als heiden, op de keizer. ^{Hand.25:11} Dit in tegenstelling tot de twaalf apostelen die afkomstig waren uit Israël en ook tot “het huis van Israël” werden gezonden; zij worden juist nadrukkelijk *niet* gezonden tot de natiën. ^{Mat.10:6}

Maar daar blijft het niet bij. Ook in de boodschap is er een onderscheid. In de meeste vertalingen komt het niet uit de verf, maar in Galaten 2 maakt Paulus onderscheid tussen “het Evangelie van de voorhuid” (dat zijn de natiën die de voorhuid hebben, omdat ze niet besneden zijn) en “het Evangelie van de besnijdenis” (dat zijn de Joden). Hieronder de betreffende verzen uit de Statenvertaling, waarin dit juist vertaald is. De tussenzinnen in vers 8 en 9 zijn weggelaten voor de leesbaarheid.

“Maar daarentegen, toen zij zagen, dat aan mij het Evangelie der [= van de] voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der [van de] besnijdenis ^{Gal.2:7 [SV1977]} ; (...), gaven zij mij en Bárnabas de rechterhand der [van de] gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan ...” ^{Gal.2:9b [SV1977]}

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

De Herziene Statenvertaling geeft in vers 7 aan: “Maar integendeel, zij zagen dat aan mij het Evangelie *onder de* onbesnedenen toevertrouwd was, zoals aan Petrus dat *onder de* besnedenen.” Maar vers 9b luidt dan als volgt: “... gaven zij mij en Barnabas de rechterhand *van* gemeenschap, opdat wij naar de heidenen en zij naar de besnedenen zouden gaan.”

Andere vertalingen, zoals de NBG-vertaling, geven iets soortgelijks weer, alsof het alleen om een andere ‘doelgroep’ zou gaan: “Maar integendeel: toen zij zagen, dat mij de prediking van het evangelie *aan de* onbesnedenen toevertrouwd was, gelijk aan Petrus die *aan de* besnedenen ...”. Maar de grondtekst is duidelijk. Er staat twee keer een tweede naamval, en dus “van de”.

De twaalf apostelen, waaronder Jakobus, Petrus (Kefas), en Johannes, Gal.2:9 predikten “het Evangelie van de besnijdenis”. Wat is dat Evangelie? Het is de boodschap dat, wanneer Israël tot bekering zou komen, de Messias zou komen en het beloofde Koninkrijk zou aanbreken. Petrus geeft dit prachtig weer in één van zijn toespraken.

“Bezin je, dan, en keer om, opdat jullie zonden uitgewist worden, zodat er perioden van verfrissing zullen komen van het aangezicht van de Heer, en dat Hij de Christus, die voor jullie voorbestemd is, Jezus, zal afvaardigen, die de hemel moet ontvangen, tot op de tijden van het herstel van alle dingen, waarvan God spreekt door de mond van Zijn heilige profeten, die vanaf de aeon zijn.” Hand.3:19-21 [GES]

Paulus, de 13e apostel, was afgevaardigd om *een andere boodschap* te brengen. Hem was door God geopenbaard dat Israël *niet* tot bekering zou komen. Zij zouden de boodschap van de opgewekte Christus verwerpen, en het Koninkrijk zou van hen weggenomen worden. In de evangeliën vinden we dit al op verborgen wijze terug als de Heer Jezus in gelijkenissen tot het Joodse volk spreekt, bijvoorbeeld in Matteüs 21 (zie met name vers 43).

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Israël zou de boodschap niet aannemen, en Paulus wist vanaf de aanvang van zijn roeping dat het Joodse volk zijn getuigenis niet zou aannemen. ^{Hand.22:18} Hierop werd Israël terzijde gesteld en redding ging naar de natiën. ^{Hand.13:46-47, 22:21, 28:28}

In onze tijd, een tussengeschoven en tevoren verborgen periode, ^{Ef.3:5} verzamelt God Zich een volk uit de natiën voor Zijn naam.

^{Hand.15:14} De periode waarin God dit doet, wordt “het geheim(enis)” of “de verborgenheid” genoemd. Er is in deze tijd geen zichtbaar Koninkrijk en geen zichtbare Messias op de troon in Jeruzalem, zoals beloofd aan Israël in de oudtestamentische Schriften, maar het Koninkrijk is verborgen en de Messias is verborgen in de hemel. ^{Kol.3:1-4}

In de nabije toekomst gaat God de draad weer oppakken met Zijn volk. Het Evangelie van het Koninkrijk zal dan weer actueel worden en *door een gelovig Israël* in heel de wereld gepredikt worden. ^{Mat.24:14} Nu is Christus echter verborgen onder de natiën.

“Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid.” ^{Kol.1:27 [NBG51]}

Bron: Oudijn, G. (2015). *Twee evangeliën?* Gezonde Woorden, <http://gezondewoorden.nl/handelingen/twee-Evangeliën/>

⁹ *Artemis* is een godin uit de Griekse mythologie. Zij behoorde daarna tot de twaalf goden van het Griekse Pantheon en is daar een dochter van de oppergod Zeus en Leto en tweelingzus van Apollo. Artemis werd door de Romeinen gelijkgesteld met hun godin Diana.

Diana was de Romeinse godin van de jacht (Diana Venatrix), alsook van de wilde natuur, van de geboorte (Diana Lucina), van de maan (Diana Lucifera, lichtdragende Diana) en als zodanig gelijk aan Hekate (Diana Trivia, godin van de driesprongen).

Bron Artemis: Wikipedia, [https://nl.wikipedia.org/wiki/Artemis_\(mythologie\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Artemis_(mythologie))

Hoofdstuk 1 – Galaten 1:1-5

Bron Diana: Wikipedia,
[https://nl.wikipedia.org/wiki/Diana_\(mythologie\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Diana_(mythologie))

¹⁰ De woorden *charis*, genade en *chara*, vreugde, hebben beiden de stamvorm VREUGDE, en zijn nauw verwant aan elkaar. *Charis* wijst in eerste instantie op dat wat vreugde of welzijn brengt, en *chara* op de vreugde of het welzijn zelf. Al kan *charis* door uitbreiding ook op gave duiden, daarvoor wordt met name *charisma*, VREUGDE-effect, genadegave, gebruikt. Een vorm van *charis*, namelijk *charin*, 4e naamval enkelvoud, wordt gebruikt in de betekenis ‘ten gunste van’.

Bron: Concordante Publicaties, NCV Bijbelstudie, <https://ncv-bijbelstudie.nl/>

Gezonde Woorden

Woorden van mensen, hoe vroom ze ook klinken, zijn woorden van menselijke wijsheid en krachteloos. ^{1Kor.2:4}

Het Woord van God daarentegen is levend en krachtig, en daarom roept de Schrift ons ook op om gezonde woorden te gebruiken. ^{Heb.4:12; 2Tim.1:13} Zijn woorden vormen de gezonde leer die ons gezond maakt in het geloof. ^{Tit.2:1-2}

gezondewoorden.nl

© 2021 Gerard Oudijn, gezondewoorden.nl
Alle rechten voorbehouden

Bron studie: Oudijn, G. (2019). *De brief aan de Galaten*. Gezonde Woorden, <http://gezondewoorden.nl/series/de-brief-aan-de-galaten-%f0%9f%94%88/>

In samenwerking met:

Stichting Evangelie Om Niet

Het Evangelie spreekt van de ene God,
Die OM NIET alle mensen redt, verzoent,
levend maakt en rechtvaardigt!

Gratis online boeken lezen, delen en downloaden

(de publicaties zijn ook OM NIET als uitgave op papier verkrijgbaar)

Evangelieomniet.nl